

ICOM-CC 18th Triennial Conference "Linking Past and Future".

Taanis Kopenhaagenis 4.-8. september 2017

Hedi Kard

Eesti Kunstimuuseum

ICOM-i konserveerimise komitee iga kolme aasta järel toimuv konverents hõlmab kõiki konserveerimise valdkondi (praeguseks 21 töögruppi) ning seekordne delegaatide arv ulatus juba üle tuhande.

Konverentsi 157 ettekannet olid jaotatud teemade kaupa viie paralleelselt toimuva sessiooni vahel. Korraldajatel õnnestus väga täpselt ajakavas püsida ning see võimaldas osalejatel vastavalt konverentsikeskuse ühest loenguruumist teise liikuda. Programm oli äärmiselt tihe ning ainsa etteheitena korraldajate aadressil oligi kuulda kurtmist, et paratamatult ei jõua kuulata kõike mida sooviks.

Minu jaoks olid huvipakkuvaimad preventiivse konserveerimise, maali, skulptuuri ja polükroomia konserveerimise ning teaduslike uuringutega seotud ettekanded. Võimalust mööda jälgisin ka konserveerimisteooria ja dokumenteerimise-töögruppides toimuvat. Lisaks oli 94 uurimistemat või konserveerimisprojekti esitatud sisutihedate plakatitena, nende tutvustamiseks toimusid eraldi sessioonid loengute vaheaegadel. Ühtlasi toimusid töögruppide nõupidamised, millest osalesin skulptuuri, polükroomia ja arhitektuursete detailide teemalisel kohtumisel.

Peaesinejatest oli kahtlemata intrigeerivaim Valencia Ülikooli professor Salvador Muñoz-Viñas, kes oma ettekandes pealkirjaga „Heritage, Museums, Conservation and the World Outside: a Darwinian Approach“ analüüsis erinevatest aspektidest kultuuripärandi tähendust ja eetilisi valikuid uute tehnoloogiliste võimaluste taustal, sütitades erakordselt elava arutelu.

Kuna seekordne konverents märkis ühtlasi ICOM-CC viiekümnnendat tegutsemisaastat, keskendusid mitmed konserveerimisteooria ja –ajaloo sektsiooni ettekanded just organisatsiooni loomise juures olnud isikute tegevusele. Provokatiivne ja diskussioonile ärgitav oli Jonathan Ashley-Smithi ettekanne konserveerimise eetikast ning Lisa Nilseni sissevaade Euroopa standardite rakendamises konserveerimises Rootsi muinsuskaitse kontekstis, mis tõi esile standardiseerimise ja terminoloogiaga seotud probleeme.

Konverentsi ettekannete hulgas oli traditsiooniliselt palju materjali- ja objektipõhiseid juhtumiuuringuid, avarapilguliselt lähenes polükroomse skulptuuri interpreteerimisele Cybele Tom, kes väga efektselt näitlikustas värvi ja vormi tasakaalu olulisust.

Osa objektipõhiseid ettekandeid keskendusid pigem uute tehnoloogiliste võimaluste katsetustele, nagu Maria Pia Morigi poolt tutvustatud mobiilse XR –CT kasutusvõimalused suurmõõtmeliste skulptuuride uurimiseks nende originaalasukohas, mille tulemused olid paljulubavad. Üldine suundumus on mitteinvasiivsete uurimismeetodite ning digitaalse visualiseerimise arendamisele.

Eesti kontekstis võiks taas päevakorda tõusnud muuseumide ühishoidlate vajaduse teadvustamise taustal laiemat huvi pakkuda Taanis Vejles 2003. ja 2013. aastal ehitatud madalenergia-hoidlaid käsitlenud Lise Raeder Knudseni ülevaade antud teemal. Konverentsi oluliseks osaks ja vahelduseks istungitele oli Kopenhaageni või selle lähikonnas paiknevate asutuste külastamine, mille hulgast valides otsustasin Taani Rahvusgalerii, selle konserveerimisstuudio ja uurimiskeskuse kasuks. CATS (Centre for Art Technological Studies and Conservation) on viimastel aastatel kujunenud oluliseks kompetentsikeskuseks kunstitehnoloogiliste uuringute valdkonnas ning vahetu tutvumine nende tehnoloogiliste võimaluste ja töökeskkonnaga oli väga teretulnud.

Olulise uudisena tuleb esile tõsta teadaannet, et kahe eelneva ICOM-CC konverentsi publikatsioonid (2011, 2014) on nüüd vabalt ligipääsetavad aadressil <http://icom-cc-publications-online.org/> ning 2018. aasta jooksul tehakse sealsamas elektrooniliselt kättesaadavaks ka Kopenhaagenis peetud ettekannete tekstid, samuti kõik vanemad väljaanded 1967. aastast alates.

Seni leiab suurepärase ülevaate konverentsi päevakavast ja käsitletud teemadest konverentsi kodulehelt: <http://www.icom-cc2017.org/>.

Suur tänu ICOM Eesti Rahvuskomiteele toetuse eest, mis võimaldas ammutada uusi ideid sellest inspireerivast kohtumisest ning vahetada mõtteid oma eriala tippspetsialistidega, mis annab lootust edaspidiseks koostöö laiendamiseks.

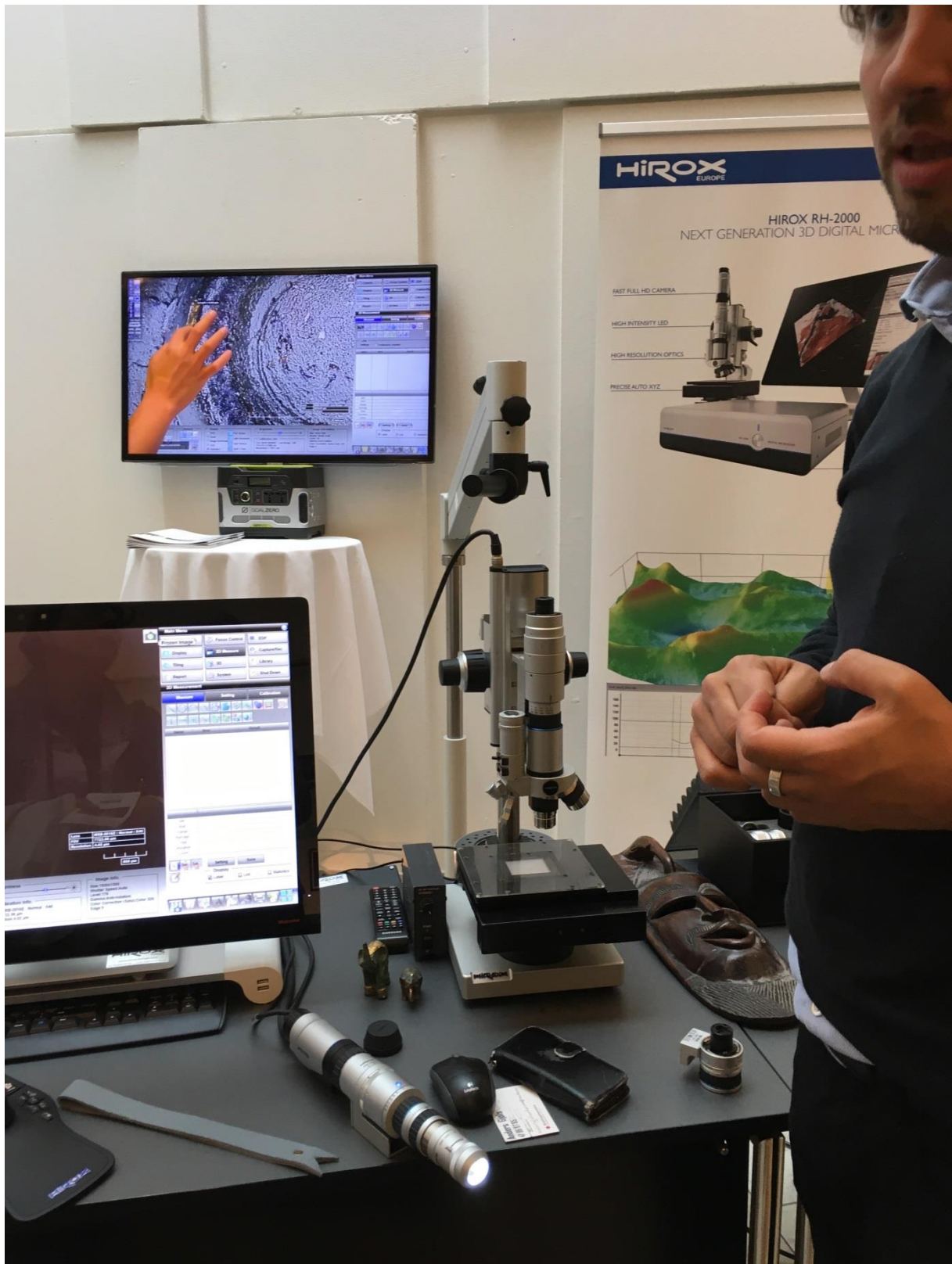
Sessiooni modereerib Tannar Ruuben.

Dr. Salvador Muñoz-Viñas tõstatamas küsimusi muuseumide ellujäämisvõimalustest kiiresti muutuv kultuurilises keskkonnas.

Vaade plakatite väljapanekule.

Messialal demonstreeriti laialdasi võimalusi pakkuvat skaneerimistehnoloogiat, mis leiaks mitmekülgset rakendust ka muuseumivaldkonnas.

Lahkumisõhtu vastuvõtt Lapidaariumis. Helen Volber ja Kaisa-Piia Pedajas.